

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 27/2018
11.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 75. у вези члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 524/18 од 31.07.2018. године, поднет против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прокупљу I-5Пр бр.677/18 од 28.05.2018. године у седници већа одржаној дана 11.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 524/18 од 31.07.2018. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Прекршајног суда у Прокупљу I-5Пр бр.677/18 од 28.05.2018. године, тако што се окривљени АА, на основу члана 250. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима

ОСЛОБАЂА ОД ОДГОВОРНОСТИ

-да је дана 22.02.2018. године у 17,00 часова у ..., Општина ..., на државном путу 2А реда број .., као власник трактора „Tafe“ регистарске ознаке ..., исто дао на управљање лицу ББ, а да исти не поседује возачку дозволу оне категорије којом управља,

Чиме би извршио прекршај из члана 331. став 1. тачка 75. у вези члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Правноснажном пресудом Прекршајног суда у Прокупљу I-5 Пр бр. 677/18 од 28.05.2018. године, окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 331. став 1. тачка 75. у вези члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, а на основу члана 40. Закона о прекршајима обавезан је да изречену новчану казну плати на жиро рачун у корист буџета Републике Србије, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а у супротном одређено је да ће суд на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9, члана 141. став 1. и члана 142. Закона о прекршајима у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени АА је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.500,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом наплате принудним путем. Против наведене пресуде није изјављена жалба.

Против наведене правноснажне пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Птз 524/18 од 31.07.2018. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези става 6. став 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан и укине правноснажну пресуду и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, са поднетим захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано са захтевом за заштиту Републичког јавног тужиоца указује да је побијаном пресудом повређен члан 6. став 2. Закона о прекршајима јер је у време када је донета првостепена пресуда био на снази Закон о изменама и допунама закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 24/18“ од 26.03.2018. године који је ступио на снагу 03.04.2018. године), којим је брисана одредба члана 331. став 1. тачка 75. раније важећег закона која је санкционисала поступање супротно одредби члана 247. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па самим тим радња окривљеног као власника возила из члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима није била санкционисана као прекршај. Према наводима захтева, погрешном применом члана 6. став 2. ЗПР учињена је повреда материјалног права у смислу одредбе члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима и учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима.

Одредбом члана 331. став 1. тачка 75. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 41/09...32/13) који је важио у време извршења прекршаја, било је прописано кажњавање за прекршај лица које поступи супротно, поред осталог и одредби члана 247. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, којом је између осталог прописано, да физичко лице, власник, односно корисник возила не сме дати возило на управљање лицу које поред осталог нема возачку дозволу одговарајуће категорије.

Законом о изменама и допунама закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године) брисана је одредба члана 331. став 1. тачка 75.

наведеног закона која је санкционисала поступање супротно одредби члана 247. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Наведени закон био је на снази у време доношења првостепене пресуде 28.05.2018. године.

Одредбом члана 6. став 2. Закона о прекршајима прописано је да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Правилном применом члана 6. став 2. Закона о прекршајима, а имајући у виду да је у току прекршајног поступка промењен закон, првостепени суд је окривљеног АА морао ослободити одговорности за прекршај из члана 331. став 1. тачка 75. у вези члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 47/09...32/13) који је важио у време извршења прекршаја, јер је у току трајања прекршајног поступка тај закон промењен у корист окривљеног и одредба члана 331. став 1. тачка 75. која је санкционисала поступање супротно одредби члана 247. Закона о безбедности саобраћаја на путевима је брисана, тако да радње окривљеног АА, као власника возила из члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима није била санкционисана као прекршај.

Имајући у виду да првостепени суд није поступио на наведени начин, учињена је повреда материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима и учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, како је се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, због чега је Врховни касациони суд, усвајајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан преиначио пресуду прекршајног суда у Прокупљу I-5-Пр бр. 677/18 од 28.05.2018. године и окривљеног АА ослободио од одговорности јер дело за које се терети по пропису није прекршај.

Одлуку о трошковима прекршајног поступка Врховни касациони суд је донео на основу члана 141. став 2. Закона о прекршају, па будући да је окривљени АА ослобођен од одговорности, одређено је да трошкови прекршајног поступка падну на терет буџетских средстава.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 287. став 4. Закона о прекршајима.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић